

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: A. E. H., narozený X, bytem v ČR X, X,
proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem
Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 21. 6. 2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2022, č. j.
OAM-158/ZA-ZA11-LE26-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

1. Žalobou naříkaným rozhodnutím ze dne 17. 5. 2022, č. j. OAM-158/ZA-ZA11-LE26-2022 rozhodl žalovaný tak, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**), protože řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil. Důvodem pro takový postup žalovaného byla skutečnost, že žalobcem podaná žádost o mezinárodní ochranu dne 22. 2. 2022 byla již druhá v pořadí a obsahovala totožné důvody, které uvedl žalobce již v první žádosti dne 20. 10. 2021, tj. obavu z případného postihu alžírskými orgány za účast na protestech v únoru 2019; současně neuvedl žádné nové skutečnosti, které nemohl uvést již v řízení o jeho první žádosti.

II.

Žaloba

2. V úvodu žaloby žalobce uvedl, že podal dne 22. 2. 2022 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR (v pořadí druhou). Důvodem pro podání se stala skutečnost, že se mu podařilo získat důkazní materiál na podporu svých tvrzení, který nebyl z objektivních důvodů schopen zajistit v rámci správního řízení o jeho první žádosti. Zmíněným důkazem jsou fotografie, na kterých byla zachycena zranění, jež mu byla způsobena zásahem alžírské policie kvůli jeho účasti na protestu v roce 2019. Tyto fotografie nebyly v původním řízení o udělení mezinárodní ochrany předloženy, neboť se žalobci nepodařilo je získat, proto ani nemohly být žalovaným zkoumány a posuzovány. Poté žalobce vyjádřil nesouhlas s tvrzením žalovaného o účelovosti své žádosti a o tom, že v opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti, které by nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání v předchozím řízení. Takto učiněné závěry žalovaného považoval žalobce za přepjatě formalistické a odporující smyslu zákona o azylu. K tomu žalobce dále doplnil, že v době řízení o jeho první žádosti neměl předmětné fotografie k dispozici a neměl možnost, jak si je opatřit. Fotografie mu byly zaslány přímo z Alžírsko až následně, proto je předložil až v rámci své opakované žádosti. Dle názoru žalobce se tak žalovaný měl jeho opakovanou žádostí zabývat a měl znovu posoudit, zda je možné v jeho případě možné považovat Alžírsko za bezpečnou zemi. Tím, že tak žalovaný neučinil, porušil práva žalobce vyplývající ze zákona o azylu. Žalobce znovu zdůraznil, že v zemi původu byl pro účast na protestu v roce 2019 fyzicky napaden policií a následně s ním bylo zahájeno soudní řízení. Zemi původu opustil právě z těchto důvodů a z obavy o vlastní zdraví a život. Při návratu do země původu mu hrozí vážná újma, což se mu nyní podařilo doložit již zmiňovanými fotografiemi, proto se domnívá, že u něho existují důvody pro udělení azylu či alespoň doplňkové ochrany. Formalistický přístup žalovaného, který se žádostí odmítl zabývat, neboť dle jeho názoru mohl žalobce fotografie předložit již v rámci své první žádosti, nelze považovat za správný, protože žalovanému byly nyní předloženy důkazy, kterými žalobce dříve nezaviněně nedisponoval, a ze kterých je zcela jasně patrné, že mu v zemi původu hrozí nebezpečí a pronásledování, přičemž se žalobce nemůže obrátit s žádostí o pomoc na příslušné orgány, když právě z jejich strany mu byla způsobena újma. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

3. Ve vyjádření k žalobě dne 29. 6. 2022 popřel žalovaný oprávněnost žaloby, neboť neshledal důvody pro opakované meritorní posouzení žádosti žalobce ve vztahu k jím uvedeným důvodům. Žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení. V Alžírsku od jeho předchozí meritorně posouzené žádosti nedošlo k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Ohledně žalobcem tvrzené nové skutečnosti, že měl být policií po účasti na protestu v únoru 2019 zbit, žalovaný konstatoval, že toto tvrzení nelze považovat za novou skutečnost dle § 11a odst. 1 zákona o azylu, neboť se jedná o skutečnost, které si musel být vědom již při podání jeho předchozí žádosti o mezinárodní ochranu v říjnu 2021. Tvrzení, že toto neuvedl, jelikož neměl fotografie, které by to potvrzovaly, či jakékoli jiné důkazy, žalovaný odmítl. Žalovaný dále uvedl, že žalobce byl poučen o tom, že je povinen poskytovat (správnímu orgánu) součinnost a uvádět pravdivé a úplné informace nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný v důsledku toho dospěl k závěru, že žalobce podal opakovanou žádost o mezinárodní ochranu účelově, pouze s cílem zajistit si nadále legální pobyt v ČR poté, co jeho žalobě proti rozhodnutí o jeho předchozí žádosti nebyl přiznán odkladný účinek. Žalovaný považoval napadené rozhodnutí za zákonné, přezkoumatelné, vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci a respektující ustálenou judikaturu. Žalobní argumentaci naopak nepovažoval za způsobilou zpochybnit jeho důvodnost. Z výše uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).
5. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť byly pro takový postup splněny podmínky dle § 51 odst. 1 s.ř.s. a napadené výroky rozhodnutí správního orgánu přezkoumal v mezích žalobních bodů, přičemž se v souladu s čl. 46 odst. 3 směrnice č. 2013/32/EU, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany zabýval i novými skutečnostmi odpovídajícími stavu v okamžiku svého rozhodování.

V.

Rozhodnutí soudu

6. Žaloba je nedůvodná.
7. Ze správního spisu má soud za prokázané, že v případě žalobce se skutečně jedná o opakovanou žádost dle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, neboť se v jeho případě jedná již o druhou žádost.
8. Dále má soud ze správního spisu za prokázané, že první žádost žalobce na území ČR je datována ke dni 20. 10. 2021. Řízení o žádosti bylo skončeno rozhodnutím ze dne 30. 11. 2021, č. j. OAM-880/ZA-ZA11-LE26-2021 (nabylo právní moci dne 21. 12. 2021), jímž byla žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Důvodem pro takový postup byla skutečnost, že žalobce byl občanem Alžírsko, které ČR považuje za bezpečnou zemi původu a žalobce neprokázal, že by tomu tak nebylo. Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který však v době vydání aktuálně žalobou napadeného rozhodnutí, o žalobě proti rozhodnutí o první žádosti žalobce nerozhodl. Jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany tehdy žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

označil svou obavu z případného postihu alžírskými orgány, jelikož mu po účasti na protestu v únoru 2019 bylo doručeno předvolání k soudu. V aktuálně podané žádosti ze dne 22. 2. 2022 uváděl žalobce jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany zejména vyhrožování (chodí mu výhružné sms zprávy) a stále přetrvávající důvody z minulosti. Pokračoval, že alžírská policie mu vyhrožovala a vyhrožuje, že se objevily zprávy, že členové organizace MAK byli propuštěni, ale dle něj to není pravda a vyhrožování a ohrožení stále přetrvává. Dodal také, že má fotografii, která potvrzuje, že byl mučen. Po dotazu správního orgánu následně sdělil, že všechny tyto důvody již uváděl v rámci jeho předchozího řízení o mezinárodní ochranu, fotografii ale nedokládal, jelikož ji neměl u sebe v mobilu. Popsal, že se jedná o fotografii, na které jsou vidět zranění a modřiny z bití, ke kterému došlo po protestu, kterého se účastnil.

9. Dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *„Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.“*
10. Dle § 11a odst. 1 zákona o azylu *„Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“*
11. Soud tedy v rámci výše uvedeného bude přezkoumávat, zda žalobce uvedl nové skutečnosti nebo podstatnou změnu okolností, které měly být vzaty v potaz a nebyly uvedeny již v předcházejících žádostech o mezinárodní ochranu, resp. nebyly uvedeny proto, že žalobci nebyly známy; současně s tím soud přezkoumá, zda se situace v zemi žalobce skutečně nezměnila natolik, jak tvrdí žalovaný, aby odůvodňovala přiznání některé z forem mezinárodní ochrany, resp. nové zhodnocení těchto důvodů.
12. Viz rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2011, č.j. 7 Azs 28/2011-74 *„Bylo-li řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastaveno pro nepřijatelnost podle § 25 písm. i) zákona č.325/1999 Sb., o azylu, zkoumá správní soud pouze to, zda byly dány podmínky pro zastavení řízení. Důvody uváděnými žadateli se zabývá pouze z toho hlediska, zda jim mohly být známy v době první žádosti, a zda je tedy mohli uvést, či zda jim v tom nebránily objektivní důvody, zpravidla spočívající v tom, že o těchto důvodech vůbec nevěděli nebo je nemohli z objektivních či legitimních subjektivních příčin uvést.“*
13. V první žádosti ze dne 20. 10. 2021, již žalobce podal na území ČR, označil jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany především obavu z případného postihu alžírskými orgány, jelikož mu po účasti na protestu v únoru 2019 bylo doručeno předvolání k soudu.
14. V aktuálně podané žádosti ze dne 22. 2. 2022 uváděl žalobce jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany zejména vyhrožování (chodí mu výhružné sms zprávy) a stále přetrvávající důvody z minulosti. Pokračoval, že alžírská policie mu vyhrožovala a vyhrožuje. Především ale žalobce předložil fotografie, která dle jeho názoru potvrzují, že byl mučen policií z důvodu účasti na protestech v roce 2019.
15. Pro vyjasnění soud předesílá, že žalobcem v žalobě předestřená argumentace spočívá především v nezhlednění nově předložených důkazů v řízení o opakované žádosti, avšak za podstatné a zásadní pro posouzení jeho žádosti dle § 11 odst. 1 zákona o azylu ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) a § 25 písm. i) zákona o azylu, považuje soud, stejně jako žalovaný, tvrzení žalobce o mučení, jemuž byl podroben státními orgány po protestech v roce 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

Skutečnost, že žalobce předložil nové důkazy tak na posouzení jeho žádosti v tomto směru neměla zásadní vliv, neboť rozhodným byla právě ona „opožděná“ tvrzení o mučení.

16. V žalobě vytýkal žalobce žalovanému především nesprávný postup, když řízení o jeho druhé žádosti zastavil a věcně ji neprojednal, ač předložil nové důkazy o tom, že byl v zemi původu mučen. K uvedenému soud konstatuje, že žalobce v řízení o jeho první žádosti uváděl problémy se státními orgány v zemi původu pro svou účast na protestech, kdy mu mělo být vyhrožováno vězením. V této souvislosti uvedl, že měl obdržet předvolání k soudu. V řízení o první žádosti žalobce jiné problémy neuvedl, ač mu byla správním orgánem opakovaně poskytnuta příležitost (při poskytnutí údajů k žádosti dne 25. 10. 2021, při pohovoru dne 25. 10. 2021 či při seznámení s podklady k rozhodnutí). Protesty, o nichž žalobce hovořil, se datují k roku 2019. Nově tvrzené skutečnosti stran mučení žalobce se vztahují rovněž k době protestů v roce 2019, což jest v době před podáním první žádosti o mezinárodní ochranu v ČR dne 20. 10. 2021.
17. Z výše uvedeného poté plyne, že žalobcem „nově“ tvrzené skutečnosti spočívající v tvrzeném mučení mu musely být známy již v době řízení o jeho první žádosti a jako takové je byl žalobce povinen uvést již v řízení o jeho první žádosti, pakliže měly být správním orgánem vzaty při posouzení žádosti v potaz. Tím, že tak žalobce neučinil, vystavil se dobrovolně situaci, kdy v případě podání druhé a další žádosti tyto skutečnosti nebudou moci být vzaty v potaz z důvodů uvedených v ustanovení § 11a zákona o azylu. Pakliže žalobce namítá, že tyto skutečnosti nemohl uvést již dříve v řízení o jeho první žádosti, a to z důvodu absence jakéhokoliv důkazu pro podporu takových tvrzení, uvádí soud ve shodě s názorem žalovaného, že tato argumentace je lichá. Nad to žalovaný dle soudu správně podotkl, že ani pro svá ostatní tvrzení během řízení o jeho první žádosti žalobce nepředložil žádné důkazy, a přesto mu to nebránilo tvrdit důvody pro udělení mezinárodní ochrany.
18. Soud se rovněž zabýval otázkou, zda žalobci objektivně nebránila jakákoliv relevantní překážka tyto „nově“ tvrzené skutečnosti uvést již v řízení o první žádosti, avšak pouhé tvrzení, že pro svá tvrzení neměl důkaz, považuje soud v souladu s výše uvedeným názorem za neopodstatněné. Tvrdit rozhodné skutečnosti žalobci nic nebránilo, jejich prokazováním se mohl zabývat později; nehledě na to, že v řízení o mezinárodní ochraně je důkazní břemeno vychýleno v neprospěch správního orgánu.
19. Současně si pro aktuální řízení zajistil žalovaný i aktuální informace o zemi původu (informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky Alžírsko
Hodnocení jako bezpečné země původu ze dne 2. 11. 2021), z nichž mimo jiné vyplývá, že se situace v zemi původu nijak nezměnila, resp. nezměnila se způsobem relevantním pro udělení mezinárodní ochrany; ani žalobce nic v tomto směru netvrdil. Zároveň soud, stejně jako žalovaný, zdůrazňuje, že aktuálně je Alžírsko dle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, v platném znění, považováno za tzv. bezpečnou zemi původu.
20. Z těchto důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vytýkaných vad a současně jsou závěry učiněné žalovaným správné, neboť žalobce ve svém případě skutečně uváděl nové skutečnosti, které mu musely být známy již v řízení o jeho první žádosti, a současně nebyla zjištěna překážka, která by mu v jejich sdělení již tehdy bránila. Žalovaný tedy zcela v souladu se zákonem o azylu aplikoval ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu a k těmto skutečnostem nepřihlížel jako k nově přípustným tvrzením. Veškeré úvahy žalovaného v tomto směru shledal soud přezkoumatelnými. Současně si pro

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

své závěry žalovaný obstaral dostatek aktuálních podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 16. 8. 2022

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně